

ВЛАСНИК ЗМАЈ-ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ.

ГОДИНА ДРУГА

ИЗДАЈЕ ШТАМПАРИЈА А. ПАЈЕВИЋА.

ГЛАВНИ САРАДНИК
А Б У К А З Е М.

У Н О В О М Е С А Д У
10. Децембра 1879.

ИЗЛАЗАК И ЦЕНУ
ВИДИ НА ЗАВРШЕТКУ ЛИСТА.

Телеграфски де пешке.

Из Чудапеште. Министар Тиса тога је мнења, да се патријарху Ивачковићу због старости и болешљивости допустити да може у (хладној) цркви служити, — али у (топлој) канцеларији да му се да заступник.

Стихови без сликова.

Вредно је да дозна
Цела Еуропа,
Како уме цовати
Наш сеоски — пандур.

*

Сад је посто солга,
Пре је био риктер;
Да је откуд у Турској
Казли би му — евала!

*

Отац Вића пије,
А пева ко кос,
Зато ј' ваљда и добио
Онај црвен — појас.

*

Он већ има чекић,
Ал би хтео маљ;
Зато ј' око своје
Бацио на — Пешту.

*

Не питајте како се
Тол'ки новци смире:

Супруг игра: фарбла
Жена: — кува ручак.

*

Ја сам српски пријатељ?
Хвалио се Блаж.
И дела му сведоче
Да је реко — истину.

*

Лепосаву проси
Емил, мудри ловац;
Њега је очар'о
Лепосавин — дух.

*

Мојсилова љуба
Слика ј' од голуба, —
Питате ме како?
Ето нема — жучи.

*

Мрзи где је мирно,
Воли где је рат.
То је његов позив,
Он је ад — мирал.

*

Да сам турски султан
Дао би му ферман,
Да се нико други
Не сме звати Гер—ик.

Абуказемов календар. Децембар.

1. Један љубопитљивац пита: Који ће трговци на божић носити владици Анђелићу небо (балдахин)?

2. Београдске „Српске новине“ тако су пуне вести о барону Орцију, Хајмерлу, Чертеку и др., да нема у њима нимало места да нас извести какво је стање здравља за Србију толико заслужнога дра Владана Ђорђевића, што га је постигла несрећа у лову кнежевом.

3. Цео тај злосретни догађај су београдске новине прећутале, да не жалосте публику, ал' кад већ знамо, треба да нас бар утеше добрим гласовима о омиљеном и заслужном лекару и књижевнику Владану.

4. Онај дан кад је Герман постао администратор стао је и Дунав, укочен од чуда, а сад се преко њега прелази (т. ј. преко Дунава).

5. „Стармали“ не жали што мора престати, јер сад су све ствари наше у реду и нема се чему замерати, н. пр;

6. Анђелић ће да развије своју енергичну радњу као администратор патријаршије;

7. у књижевности цветају „Трепетници“, „Савовници“ и „Вечити календари са рожданицима“;

8. у Србији су јавни њихови листови здрави плодови слободне штампе;

9. вршачком заплету нашао се Александер велики, да расече гордијев чвор;

10. варошке полиције, кметови по општинама, калуђери по манастирима, хрватски младенци — све је то на опрезу, те „Стармали“ може мирно спавати санак вечни, само нека га дужници не буде шиљњем свога дуга.

Сомборски родољуби.

Ја ћу још једаред променити бирачке це-дуље. Нећете ви бирати ваше људе!

Јуст-нит!

Треба знати вишу политику. Шта ће нам прота и Вукичевић. Маримо ми за цркву и школу! Сад треба руво од два лица, а за то нас могу најбоље ађустирати шнајдери.

На дан општински избора умрло је овде 77 Срба. Тај дан саранисмо и Српство, кажу да су доктори криви.

Неки Сомборци селе се на Батину (село у Барањи). И сами су увидели да је за њи батина.

Чудите се, што је избор у Црвенки сакат. Шантава вођа а шанута војска.

Каква је разлика између везикатуре и физикатуре?

Везикатура мало пече, па отвори рану, која се лако залечи, а физикатура опекала нас је немилеце и задала нам рану која се неће никада излечити.

Од избора наши општинара, прозвалисмо и предграђа другојачије. Банат се сада зове „Инат“ (тамо се мал' не потукосмо о себичне интересе). Селенче је сада „Пеленче“ (сви сада јадамо: „Ој пелен пеленче, моје горко цвеће“) а Црвенка „Трвенка“ (таре образ, ал га не ће опрати).

Ми још нисмо начисто: шта је већа заслуга, или 18 сати не устати рад нужде, или 25 година радити на црквено-просветном пољу.

Судски лекар ударио је на своје колеге. О избору истрго један доктор неком Буњевцу уво вукући га силом на биралиште, а други опет испребијао неког дроташа бан-бадава. Викао с друге стране: „крпционц...“

Ово се мало задоцнило, али Вуку смо јавили на време. Баш о Видов-дану прешао је један мађарски барјактар од 1872 год. у (ш)пијонерски кор. Вук нам је већ одговорио и каже, да му је врло мило.

У Сомбору је 53 српска гласа у општини а два српска кандидата за физикат. И један и други мисли да је 50 гласова за њега. Мој мали дечко зна баш лепо сабирати и одузимати, ал опет не свађа тај рачун. Све ме пита: да се та господа нису проварили у рачуну? — Сигурно; ил ваљда они рачунају и на оне „лепе гласове“, што се о њима проносе. Е лако је онда: онда се не зна ко би имо више.

Ја морам бити сенатор ма пактиро и с ђаволом.
Кост' вас кост'!

Молбеница са разлозима.

Свршени препаранд И. Кривић из В. буде изабран негде за учитеља. Он је одавно заволео ћерку неког арендатора, па му је овај и обећао кад добије штацију; а уз то се обвезао, да ће му дати за мраз најлепшу краву из своје штале. Али како је новоизабрани учитељ уза свој стан имао осим једне собе само још један кокошињак и један свињац, то не би имао где краву држати, те с тога упути на своју општину ову молбеницу: „Славна општина! Пошто потписани чрез своју женидбу са арендаторовом ћери Соком Луцићевом добија у кућу једно лепо говече, то се усуђује умолити славну општину да би имала доброту школске просторије умножити једном великом шталом за краву, коју сам женидбом добио, а и за другу марву, што ће после доћи, као што се потписани нада, јер од младости своје увек се бавио радњом у ужем кругу своје породице, а и у родитељској кући је с марвом имао посла. И. Кривић“.

Мудри савети.

1. Који нема кола, нека се вози на каруцама.
2. Ко нема зимског капута, ни новаца да га купи, тај нека оде у Ницу или Кајиро да проведе зиму јер тамо је топло.
3. Ко неће да држи „Стармалог“ нека чита „Ханзјергла“.
4. Ко неће у рестаурацију „Читаонице српске“, нека иде код „Буџе и Геџе“.
5. Ко жели у двобоју да погине, нека постане мађарски магнат.
6. Ко неће Сиринг, нека иде све даље и Даље...
7. Којем је чиновнику мала плата, нека постане владика.
8. Која госпа не воле деци својој крпити халине и чарапе, нека игра „Фрише фире“.
9. Ко жели да буде лепо и ведро време, нека пенесе амрел, кад пође од куће.
10. Кад Арађанима прети опасност, да ће их вода потопити, нека беже у Сегедин.

Аб.

Цигански послови.

Дошо Цига код бирова и замоли да му даде да што једе. Биров нехтеде му дати већ га тераше да иде да ради.

Цига: Господару молим те дај ми да једем ил ћу умрети од глади.

Биров: Умри кад нећеш да радиш.

Цига: Ал молим те господару.

Биров: Торњај се ил ћу те дати затворити.

Цига: Ал молим господару дај ми да једем ил ћу принуђен бити оно учинити што сам наумио.

Биров се уплаши да неби Цига себи какво зло учинио, заповеди, да му се даде да једе. — Кад се Цига добро поднајео захвали се и пође. Биров љубопитљив зашита: Ала бога ти Циге шта би ти учинио да ти нисам дао да једеш.

Цига. Хм шта?! ишо би да радим, рече Цига и оде, ал брзим корацама.

Грба.

Војнички посао.

Од Мавра Јокаја.

Збило се то у С; Мишу поставише после две недеље за каплара, јер је знао писати. Добио је лепу књижицу, увезану у црвену кожу, коју таки стрпа у мундир и поче с поносом носити, по педесет реди је на дан из џепа вадио и у џеп турао, ма да још није ништа у њој забележено.

А како би волео да може што у њу записати; кад је тако леп плајваз у њој; више ко бефел!

Кад ал дође заповест да треба ићи брзо у А. примити педесет хиљада патрона и у С. донети, пратило га шест момака и један врајт.

Ко је сретнији од Мише, што баш њему тако важну мисију поверише; није ни доцнио, пазио је на све лепо; примио патроне, визитиро кириџијама џепове, да нема у њима машине или какве друге паљиве ђаволије! путем је сваком ког је срео уга-

сио лулу, ма он био на пушкетом далеко, а у селу ди би ноћили, није било слободно кувати вечеру; јер је барут на коли, за то нек се свако узме на ум.

Сретно доспе и до барутане код вароши, тамо преда заповеднику што је донео; све без мане; сандуке скину с кола и однесу у магазин! њему гурнуше у руку пола писану пола наштампану артију, у којој признадоше да је све у свом реду.

Миша се с тиме врло задовољан крене из куће: барутана је имала велику сведену капију; ту стаде; извуче из џепа црвену званичну књижицу, откопча на њој седмера колена; извади из ње плајваз, и тури га међ зубе; а тим поглади с њиме искривљену књижицу да управо стоји, окрене се зиду да је на њ наслони и забележи репорт.

Но у који се пар зиду окрену, не беше више ту ни зида, ни капије, ни куће; а њега нешто зграби, диже га ко перо у ваздух, и то тако високо, да је видио под собом и С. и све цркве и Дунав и сваки чамац на њему; за тим га као вијор поче окретати, понда се небојено пута морао окренути по ваздуху, и то је све дотле трајало, док није пер копа у Дунав пао; срећом по њега на дну Дунава беше подубок глиб, те није разбио главу, него се до рамена заглибио у блато; одатле се једва ослободи и рукама и ногама до површине, и то с таквом срећом да је дошао баш под пашажеров точак; ту с обе руке ухвати точак, овај га подиже некуда, онде нађе једну тесну рупу, кроз коју се провуче некуда, ту осети суво под ногама, устане, и иза леђа му беше нешто, нашто се наслони и страшно кине.

Плајваз му и сада беше у зуби, како је хтео писати њиме, али црвени буђелар је већ био у џепу. Ово је по свој прилици онда стрпао у џеп кад је по ваздуху летио, да га неби изгубио.

Стајао је тако једно време као когод који би био бачен у небо, с неба пао у Дунав, из Дунава се успужао на лађин точак, а сад је ту.

Путници с лађе, који су видели ужасну катастрофу како су барутана и „животна малаја с великими“ у ваздух одлетели, с глумим љубопитством откољеше чудног избављеника, и запиткиваху га на сваки начин много којешта, на што он није имао вољу одговарати.

Напоследку капетан с лађе имаде толико докторска знања, изнесе флашу неке мученице, успе му једну чашицу преко плајваза у уста, јер плајваз није могла никоја сила на свету искинути из мишини зуба; за тим га г. капетан из љубави према ближњему удари једно трипут у леђа: нашто г. каплар дође мало к себи: и осети свет по ракијском мирису; јако дуне; усправи се; и рече: „но то је баш добро било!“

— Оћеш још једну?

— Молим понизно.

И смири још једну.

— Саветовао бих ти још један ударац у леђа.

— И то је добио:

На то је сасвим себи дошао.

— Па како се осећате? зашита га г. капетан с уочешћем

Миша засуче брк.

— Никад боље, господине; — знате војнички посао. . . .

Но, мишин лустрајзе у небеса, па на дно Дунава, све за шест секунда — то је баш војнички посао. . . .

— **СКИ.**

К о к и ц е.

Сиромак „П. Лојд“ и „П. Журнал“ — сад ће им отећи дланови! Тек што су се одморили од тапшања ради петроградског атентата, сад морају опет да тапшу ради експлозије, која се догодила на железници српске аутономије.

8. о. м. осетио се у Загребу трус и то у правцу од запада ка истоку. Један сујеверан фратар вели: Није добар знак! — и моли се богу да буде још један трус у противном правцу.

Манастир Грабовач моли да му се даде друго име. Јер што је било за грабљење разграбило се. А сад нема ни богу тамјава.

Мађари су познатог Варадија и по трећи пут, и то једногласно изабрали за посланика. Бога ми ни сâм Рожа Шандор, бог да му душу прости, није био популарнији.

У Петрограду излазиће од нове године нов сатиричан лист под насловом „Шут“ — како ће се тај сиромак борити са — рогатима?!

Хеј, мој куме, Коста Ристићу, добро си ти нас још за времена упозоравао на „тиху ватру“, — ал ми смо то узели у шалу. Ето сад се тиха ватра разгорела, — а ми нит имамо шмрка нити „ретунгшлауха“. Несмем здраво ни хукати, — јер се може још већма распламтити.

Буди бог с нама, ако није вештац тај „Еленер“! Он зна кад ће Милетић у Нови Сад стићи, — зна ко ће му се у сонице упрегнути, — зна шта више и то, да ће тога дана бити 25 степени зиме. (Што се тиче упрезања у сонице, то је добра мисао. Кад се могао сам министар — Тиса упрегнути да га одвуче у Вац, — што га неби могли ми мало провозати кроз Н. Сад!)

У Бечу се побунили ђаци на техници, и већ се поговара о затвору — шта, ђака? — не, него о затвору школа.

(Н-Л) „Баш нема правде на свету“ — рече Кузман бећар — „ја хтео летос једном да прелегнем једном на сокаку, ал полиција ме нађе на ме отера, — а гле сад, толики снег лежи по нашим сокацима, — а полицији ни бриге!“

У ш т и п ц и.

△ Ми се све тужимо на неправду, а ево сад нам дају више, него што нам кипира: по нашим привилегијама имамо ми само једног патријара-митрополита, а ево сада нам дадоше те имамо два.

□ Вршачки заплет тако је непријатан постао и догужао, да сви од њега бегају — и сам саборски комесар!

Аб.

Српске цркве у Босни.

У Босни се дивно штеди!

Без икакве кажем ласке.

Српске цркве сада служе

За стубове телеграфске.

Хвала вама, браћо мудра,

Хвала вама, ви штедише!

Можда ј' добро, да се српска

Црква мало електрише —

Хаха Хихић.

На шта се гледи.

„Не гледа се“ међу браћом

„Ко се како крсти“,

Већ — пишу-л му латинцом,

Или можда кирилицом прсти.

Хаха Хихић.

Чивутски разлог.

Кад се увела општа дужност војевања и да се нико од те дужности не може одплатити, или другога место себе под пантроташ гурнути, то је произвело опште аувекање у роду Израиловом.

Сви су се апарати покретали, да се томе на пут стане.

Кад ништа не помаже, онда богати Лазар Јајтелес, који је имао седам синова изиђе са овим разлозима: Ни, гхосподо мхоја, нашто вама схолдате? Вхама требају схолдате да лију керв за домовхину. Тхаке и треба, — ко има керви некха је лије. — Али нашхе људе, само кад вхиде пхушку, они нхемају ни капе керви у себи. Нашто вхаме таке солдате, кхоје немају керви баш онда кад треба!!! —

То су били веома важни разлози, али ипак се нису примили.

— р. —

И з ш к о л е.

Управитељ: кажи ти мени Иване кад имаш три јабуке, па добијеш од Ђорђа још четир јабуке колко ћеш онда имати?

Иван: онда ћу опет само три имати.

Управитељ: Како то?

Иван. Тако! молим госп. јер Ђорђе ми никад ништа неда.

Грба.

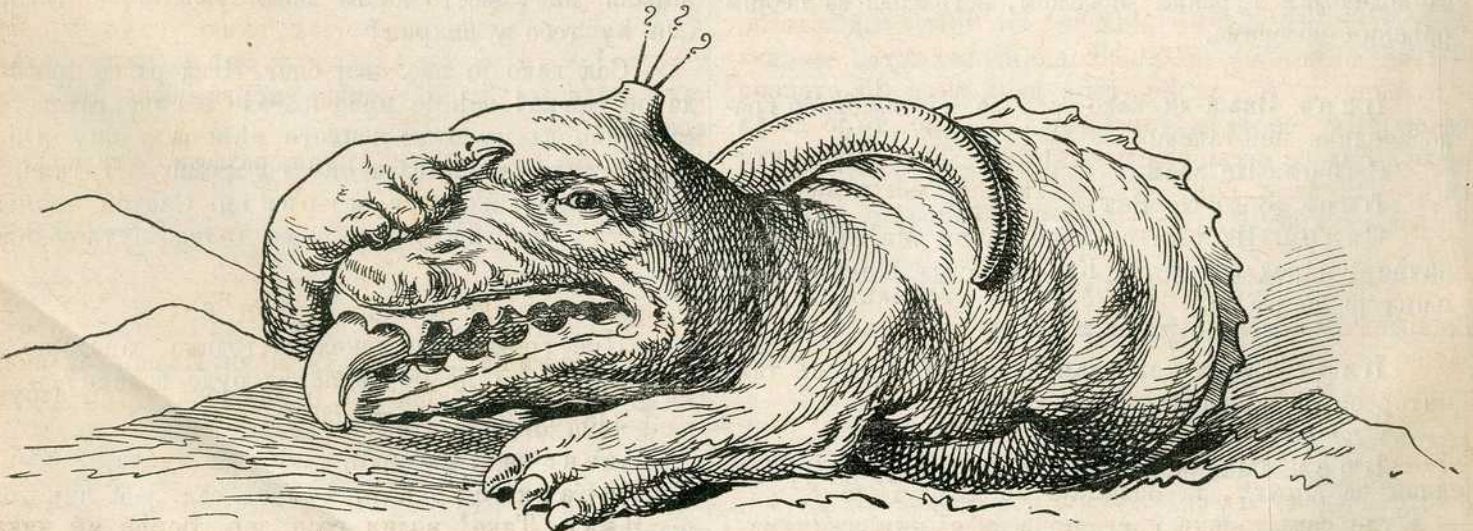
ДОВАР АПЕТИТ!

Наше старе привилегије појела је равноправност.
НА ЗДРАВЉЕ!

Ту равноправност појеле су нове мађарске привилегије.
РАВНИМ НАЧИНОМ!

Кад се већ увело у обичај да је све за јело, сад мађарске привилегије помишљају: ко-ли ће нас појести?!

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

Пре свега једна изјавица. У прошлом броју „Стармалог“ био је један разговор под нашом сликом и под нашим именом. То је штампарска погрешка. О увањању музике у наше цркве може бити разних мњења. Ал ми се у тој ствари потпуно слажемо са др. Пејичићем, да лена музика нашу цркву не би обесветила. Само што сада није томе време. Јер нашој цркви данас канда је пре до плача него до свирке.

Ћира и Спира.

Ћира. Ето ти, у немачким новинама стоји, како је неки човек у Херналсу (код Беча) одсекао своје пријатељу нос. А други опет, у сред Беча, одгриз'о нос својој жени.

Спира. Па јаучу ли те цивилизаторске новине од стида и срама, што им се тако што догађа у Бечу и око Беча?

Ћира. Не јаучу. Они су већма јаукали негда за подекојим турским носићем, него сада за својим рођеним носевима.

Ћира. Знаш-ли како се зове новоизабрани градоначелник пештански?

Спира. Не знам,

Ћира. Зове се **Рат**.

Спира. Из тога се види да су Мађари најјачнији народ на свету. Кад цео свет жели мира, њима је до рата.

Ћира. Сад ја тек знам зашто се Анђелић тако интересирао за намастирски купус.

Спира. Па зашто?

Ћира. Ради наше аутономије, коју је рад да мете под купус.

Ћира. Ти кашљеш, (Спиро). А зашто не узмеш Хофов малцекстракт?

Спира. Ћути, ако бога знаш! Од самих огласа његових већ ми је стомак покварен, — а шта би било још да га морам пити.

Ћира. Волео бих знати —

Спира. А ко шта би ти то волео знати, брате Ћиро?

Ћира. Волео бих знати да-ли и „Таборски и Парш“ својој публици увек обзнањују, кад год изиђе који број „Заставе“.

Спира. Све којешта од тебе.

Ћира. Још бих нешто волео знати.

Спира. Па реци, брате, можда ће испасти што паметно.

Ћира. Волео бих знати зашто покојни папа Пио Ноно није добио заступника, — та он је био много старији и много болеснији од нашег патријара Ивачковића.

Спира. Е мој Ћиро, аутономија и аутономија то су два врло разна појма.

Ћира. Захваљујем лепо!

Код сајдије.

А — Ћ. Ала човече, како сте ми оправили овај сат. Није иш'о ни два дана па је већ стао.

Сајдија. Ето га на, дед ви идите два дана, па да не станете.

„Х. Л.“

Досетке и наивности из дечијег света,

(прибележене сасвим верно, без икаква додатка.)

(Продужење.)

Исидор је био несташко. А отац му је био благе нарави па у место да га казни увек му је говорио „Ја ћу тебе у шкрип!“

Сад како је пао овај снег, Исидору се проктело да се сањка! већ је имао и мале сонице готове, — само још да му отац допусти ићи на улицу. Он се дакле стаде умиљарати оцу говорећи: „Татице, да видиш само како снег шкрипти. Сад би ме могао отерати у шкрип; јер то си ми толико пута обећао“.

Пре тридесет и неколико година запиташе малог Миту шта ће он бити кад буде велики?

„Ја ћу бити мајстор?“

„А какав мајстор?“

„Пургер-мајстор“. (До сад још није одржао реч.)

(Продужиће се.)

ПРИЈАТЕЉИМА ДЕЧИЈИМ.

Обраћам пажњу на „Досетке и наивности из дечијег света“ које је „Стармали“ у последњим бројевима почео доносити.

Оне нису од драстичног ефекта, али пријатељ дечији, познавалац душе дечије, читаће их са задовољством.

Ја имам до близу стотину оваких дечијих досетака и наивних приметаба, које сам или сам чуо из дечијих уста, или су ми други приповедали, или сам их налазио прибележене у стра-ној литератури. Волео би их имати још и више.

Дечији свет заслужује и код нас више пажње, него што му се поклања до сада. Благо народима где поједини људи, (и ако нису учитељи по позиву свом) могу свој цео живот посветити деци, проучавању природе и душе њихове, друговању са децом у корист њихову, бризи о напретку њиховом! то је врело неисцрпиво најплеменитијем занимању.

Колико је најинтересантнијих дечијих приметаба проујало ветром поред наших ушију, ми се и не осврнемо на њих, — јер то су детињарије.“ Али мало више пажње, и наћи ћемо да се са децом боље може прекинути време, него са многим људима.

Ми, који не знамо хоћемо-ли дочекати да видимо будуће духове у пуном сјају и разви-тку њиховом, — зар да нам не буде милина посматрати их у клицама њиховим.

Нема тога дана кад пажљив посматралац неби чуо од деце тако што, што је вредно да се прибележи.

Ја сам рад да таквих бележака прикупим што више, и да их приберем у једну књижицу, која би за цело нешто допринела томе, да се омили дечији свет и онима, који су га до сада, рећи, презирали. Да не прегледне користи, кад би се то постићи могло!

Молим дакле очеве и матере, чике, ујаке, стрине, тетке, учитеље и све друге, који би ме у томе хтели потпомоћи, да ми оваких бележака шаљу што више.

Родитељи, којима је које дете умрло, радо приповедају о досеткама својих покојних чеда. Њима ће без сумње годити, да се тај спомен и кроз дуже време задржи. Књига ће га најдуже са-чувати. Уз сваку досетку нека мету и име детета (или како су га тепајући му звали).

Многа деца, пре него што почну говорити матерњим језиком, створе најпре неки свој је-зик. Па то не бива увек случајно, него бива и по некој логици. А каткад веома интересно. И таке белешке примају радо, па и употребићу што нађем да је вредно.

Молим српске и хрватске листове да овај позив прештампају.

У Београду 26. новембра 1879.

Др. Јован Јовановић.

Добровољни прилози

ЗА ПОДИЗАЊЕ СПОМЕНИКА ПОК. СИМИ МИЛЕТИЋУ

у Новоме Саду.

(Наставак.)

Госпођа Е. Ћ. С. из Сегедина . . . . . 5 ф. — н.

„ А. В. З. „ „ . . . . . 1 ф. 50 н.

Госпођица Јелисавета Зарић ученица

из Суботице . . . . . — ф. 50 н.

Јован Бипарић . . . . . 3 ф. — н.

Цера Бојкић из Митровице . . . . . 1 ф. — н.

Душан Михајловић из Митровице . . . . . 1 ф. — н.

У прошлом броју јављених . . . . . 173 ф. — н.

Свега . 185 ф. — н.

1 динар и $\frac{1}{4}$ ф. у сребру.

Што даље стигне прилога на горњу цел, из-нећемо на јавност на овом месту.

Уредништво и издаваштво „Стармалог“.

„Стармали“ излази 10., 20 и последњег дана у сва-ком месецу.

Годишња цена 4 ф. годишња 2 ф. на 3 месеца 1 ф.ор. За Србију, Црну Гору, Босну и Херцеговину на целу го-гину 50 гр., на по године 25 гр. на 3 месеца 13 гр. чар.

Још се може добити

„ОРАО“

ВЕЛИКИ ИЛУСТРОВАНИ КАЛЕНДАР

за 1880 годину.

Цена 50 новчића или 1 динар.

Наручбине из Србије ваља упућивати књи-жари В. Валожића у Београду, из осталих кра-јева подписатој штампарији.

Ко наручи за готов новац или на рас-продају у више примерака ових календара добија према количини наручбине већи и највећи рабат.

У Н. Саду о св. Николи 1879.

Накладна штампарија А. Пајевића
у Н. Саду.

Писма и све што се тиче уредништва, нека се шиље на адресу Др. Илије Огњановића у Новом Саду, а коме је наруч-није Дру Јовану Јовановићу Змају у Београд. Претплату пак и огласе, ваља слати на штампарију А. Пајевића у Нови Сад
Цена је огласима 5 новч. од једне врсте.

Још се могу добити сви бројеви „Стармалог“ од почетка до данас.

НАЈНОВИЈА ИЗДАЊА КАО БОЖИЋНИ ДАРОВИ

ШТАМПАРИЈЕ А. ПАЈЕВИЋА У НОВОМЕ САДУ

сад су баш угледала света, и нека су што топлије препоручена српској читалачкој публици.

ИЗ СРПСКОГА ЖИВОТА ПРИЛОНЕТКЕ

Стевана В. Поповића

изворни списи књига I. на 8-ни, 18 штампаних табака на финој хартији
ЦЕНА 1 ФОР. ИЛИ 12 ГРОША ЧАРШ.

ЕНОХ АРДЕН

ОД ТЕНИСА

превео Змај-Јован Јовановић

8-на, 4 штампана табака са илустрованим корицама, на финој хартији.
(Ово је дело наградила „Матица Српска“).
Цена 50 новч. или 1 динар.

БАДЊАК

ДАРАК ДОБРОЈ ДЕЦИ

од Чика Стеве

са 14 слика и лепим илустров. корицама.
У књизи су и лепе четири са свим нове песме од Чика Јове Змаја. Цена је укориченој књизи у тврдим корицама само 25 новч.

БИМНАСТИЧНЕ ИГРЕ

ЗА СРП. НАР. ШКОЛЕ

Први део. Просте и редне игре, игре са испомоћи и сметњама, слободне игре у пољу и на игралишту

по најновијим немачким изворима
написао Ђорђе Глибоњски
учитељ на срп. виш. дев. школи у Н. Саду.
12 штампаних табака на 8-ни са 93 слике.

(Ово је дело наградила „Мат. Српска“).
ЦЕНА 1 Ф. ИЛИ 12 ГР.

АСТРОНОМИЈА

од Н. Локиера

члана краљевског друштва у Лондону
с немачког превео

ДР. Ђ. НАТОШЕВИЋ

са 47 слика. (Ово је дело као 7-ма свеска „Почетница природних наука,“ које су пре тога такође у нашој наклади већ изишле и могу се добити свих седам свезака тврдо укоричених за 3 фор. 50 новч). 8-на, 8 табака.

Цена 50 новч. или 6 гр. ч.

СРПСКЕ НАРОДНЕ ЗДРАВИЦЕ

О СЛАВАМА, КРСНОМ ИМЕНУ И ДРУГИМ ПРИЛИКАМА

КАКО СЕ НАЗДРАВЉАЈУ

у Боци Которској, у Херцеговини, у Босни, у Србији и у Ц. Гори.

Издање за народ.

Цена 20 новч. или 2 гроша чарш.

О ТЕЛЕСНОМ ОДГАЈИВАЊУ ДЕЦЕ

по професору др. Ј. Стајнеру

од Др-а Радмила Лазаревића

8-на 4 табака. — Цена 20 н. или 2 гроша.

ЗНАМЕНИТИ БОКЕЉИ

пише Томо Крстов

8-на, 34 стр., св. I. у којој су животнописи два знаменита Србина из Босне Которске.

Цена 10 новч. или 1 гр. чарш.

ЗАВЈЕТ ИВАЊСКОЈ ГРАДИНИ

Босанска приповјетка

од П. ДЕСПОТОВИЋА

Цена 20 новч. или 2 гроша.

Ко на више поручи ових књига дајемо 20—25% рабат према величини наручбине, а дајемо и у комисију ове књиге познатим нашим растуривачима књига. Наручбине обављамо уредно и брзо.

Овом приликом јављамо, да ће до идуже нове године у нашем издању изићи: Светосавски дар одраслој омладини: *Књига најважнијих проналазана у XIX. веку.* Написао Стеван В. Поповић епарх. шк. референт. — Књига ће изнећи 10 штампаних табака на великој осмини, лепој и јакој, углађеној хартији, биће урешена са 40 уметнички израђених слика, увезана у тврде сходно илустроване корице. — Књига је писана лако и разумљиво, те ће бити од велике користи одраслој омладини а и свакоме који је рад да проучи шта су изумели највећи умови. Цена је књизи 1 фор. а вр. За Србију 12 гроша. Школским одборима и свакоме кад навине поручи дајемо 20—25 по сто рабата.

О П О М Е Н А.

Наше многобројне дужнике, који нам још дугују за последњу, неки још и за трећу овогodiшњу четврт, овим пријатељски молимо да изволе у што краћем року послати свој дуг. Кад су знали непрекидно лист примати и читати, право је и да плате за њега.

Наклада „Стармалог.“

О Г Л А С И.

стовариште одела

П. Н.

Јављам поштованој публици, да имам на мојем стоваришту

ОДЕЛА ЗА ГОСПЕ И ГОСПОЊИЦЕ
(КОНФЕКЦИЈА)

по најновијем париском фасону у највећем избору.

С поштовањем

БЕРНХАРД ФИШЕР.

Бернхард Фишер

по најновијем париском фасону